

Στο δρόμο για τη Μπονεγκίλα

ορτωμένος με ελπίδες και όνειρα
με γυναίκα και παιδιά μια ημέρα
τους φτωχούς μου γονείς εγκατέλειψα
κι έχω έρθει στα ξένα εδώ πέρα.

Περάσαμε λιμάνια και θάλασσες
και μετά από ένα μήνα, μια μέρα
στο λιμάνι της Μελβούρνης αράξαμε
με χαρά της μιλώ και της λέγω καλημέρα.

Σαν τα όρνια* από το πλοίο μας έβγαζαν
και στο τρένο σαν σακιά μας στοίβαζαν
hurry-up, hurry-up μας φώναζαν,
στα βαγόνια δίχως please μας ανέβαζαν.

Με το τρένο ταξιδέψαμε για το άγνωστο
συντροφιά και οδηγό την ελπίδα
και τη νύχτα σ' ένα camping μας άδειασαν
τ' όνομά του το λένε Μπονεγκίλα.

**Ανδρέας Ορφανός
(Αυστραλία)**

* σαν τα όρνια: κουτός, ανόητος (εκφρ.): είσαι όρνιο